

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Osztályozás

92

Szerző:

Cím: *Pentelei Molnár János**meghalt*

Forrás:

*Nemzeti Újság**Bn*

(Hely)

1924. 11. 12.

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

Hely

Pentelei Molnár János

Idő

"1924"

Személy

Helyszám

Közp. nyomt.

Pentelei Molnár János meghalt

A magyar kulturát mostanában nagyon is sűrűn sújtják érzékeny veszteségek. kiváló embereink sorát egyre-másra bontja meg a lélekteletlen és zord léptű lovas, a luszás halál. Alig egy-két napja, hogy a nemzeti színjáték génusza gyászfiátyolos arccal állt Gyenes László ravatala előtt s má egy új ravatal rőt gyertyafényénél a magyar festőművészet muzsája öltözött feketébe. Meghalt Pentelei Molnár János, java erejében, váratlanul és fölötte korán hagyva itt műtermét, amelynek falai közt annyi képe született a szépet szerető közönség öröme, a magyar képzőművészet gazdagodására.

Mindössze negyvenhat évet élt ez a magyar fajtából eredt, kiváló képességekkel felruházott talentum, aki az utóbbi másfél évtizedben egyike volt a legnépszerűbb neveknek a festészeti porondon. Ez a népszerűség azonban nem jelenthet trivialitást, csupán köztérhetőséget, erőltetett probléma-mentességet. Művészete konzervatív irányu volt, akadémiai hagyományokból nőtt ki, anélkül, hogy ezek a hagyományok elnyomták volna egyéni hajlamait, a maga külön festői természetét. Első mestere Benczur Gyula volt, itt szívta magába a nagy kompozitív becsúgyát, de később, lehet, hogy esetleg rajta kívül eső okból is, a kompozicionális feladatok helyett egészen máshova ért; a csendélet mestere lett. Festett arcképeket előkelő felfogással, tájképeket a dunamenti magyar vidék szépségeiről, amelyeken a Hollósy Simon iskolájában szerzett tapasztalatait gyümölesztette, de a legnagyobb sikert, nem csupán itthon, hanem külföldön is, azokkal a képekkel aratta, amelyekeken élettelen tárgyak intim magányát ábrázolta. A Pentelei-csendéletek a Múcsarnok falai közt külön szigetei voltak a mesterségbeli tudás virtuozitásának. Ezt a műfajt valósággal újra divatba hozta Pentelei Molnár, akinek képein szinte szemfényvesztő módon hangsúlyozódott a tárgyak anyagszerűsége. Vau egy ókori feljegyzés, amely arról

szól, hogy egy görög festő akkora hűséggel ábrázolt szőlőfürtöket, hogy a madarak, élő szőlőfürtnek nézve, rászálltak és csipegetni kezdték. Pentelei csendéleteire is alkalmazni lehetne ezt a kis anekdotát, a természeti ábrázolás hűsége annyi bennük, hogy ezen túl már nem is mehet a festői bravur.

Pentelei Molnár János 1878-ban született Dunapenteleén, ahol atyja egyszerű molnárember volt. Eleinte mérnöknek készült, rövid ideig működött is a kataszternél, de erendő hajlamai végül győztek és apja terve ellenére festőművésszé képezte magát. Mint a Benczur-mesteriskola tagja tünt fel a Múcsarnokban *Pieta*, *Levétele a keresztről*, *Harminc ezüst pénz* című nagyszabású festményeivel. Csakhamar sorra nyerte a különböző kitüntetéseket, Budapesten, Bécsben és Münchenben aranyérmét kapott. A király magánképtára, valamint a Szépművészeti Múzeum részére számos képét megvásárolták és hazai gyűjtők mellett egész sor műve van külföldi gyűjtők birtokában. A *Benczur Társaság*, amikor megalakult, elnökévé választotta, ettől a tisztségtől betegsége miatt vált meg. A tüdeje ölte meg, *Békésgyűlén*, a szanatóriumban, ahol három hónapja tartózkodott, gyógyulást keresve. Korai elhalálózását felesége és három gyermeke siratja, de velük gyászol az egész magyar művésztszadalom is. Valószínűleg holnapután, csütörtökön temetik a Múcsarnok épületéből.

árosi háziyomda 1923